

آرایه های ادبی

مناظره

تشبیه

کنایه

مبالغه

تضاد

شخصیت
بخشی

خروشید و جوشید و برکند خاک
ز سُمّش زمین شد همه چاک چاک

هنوز از دهن بوی شیر آیدش
همی رای شمشیر و تیر آیدش

رضا گفت: «شهید، همچون شقایق سرخ
است.»

غنچه گفت: «زندگی لب ز خنده بستن است.»
گل به خنده گفت: «زندگی، شکفتن است.»

موج ز خود رفته‌ای، تیز خرامید و گفت:
«هستم اگر می‌روم، گر نروم نیستم.»

آن دم صبح قیامت تأثیر
حلقه‌ی در، شد از او دامن گیر